

CAO News 5

Horolezecký časopis severočeského regionu č.118

* WWW.VRCHOLKY.CZ * WWW.LEZEC.CZ * VYDÁVÁ HOROLEZECKÝ KLUB CAO DĚČÍN * WWW.HORYINFO.CZ * WWW.HORYDOLY.CZ *

Ročník 11, číslo 118

-- Since 1999 --

Květen 2009

O SAMOTĚ V HORÁCH I ŽIVOTĚ



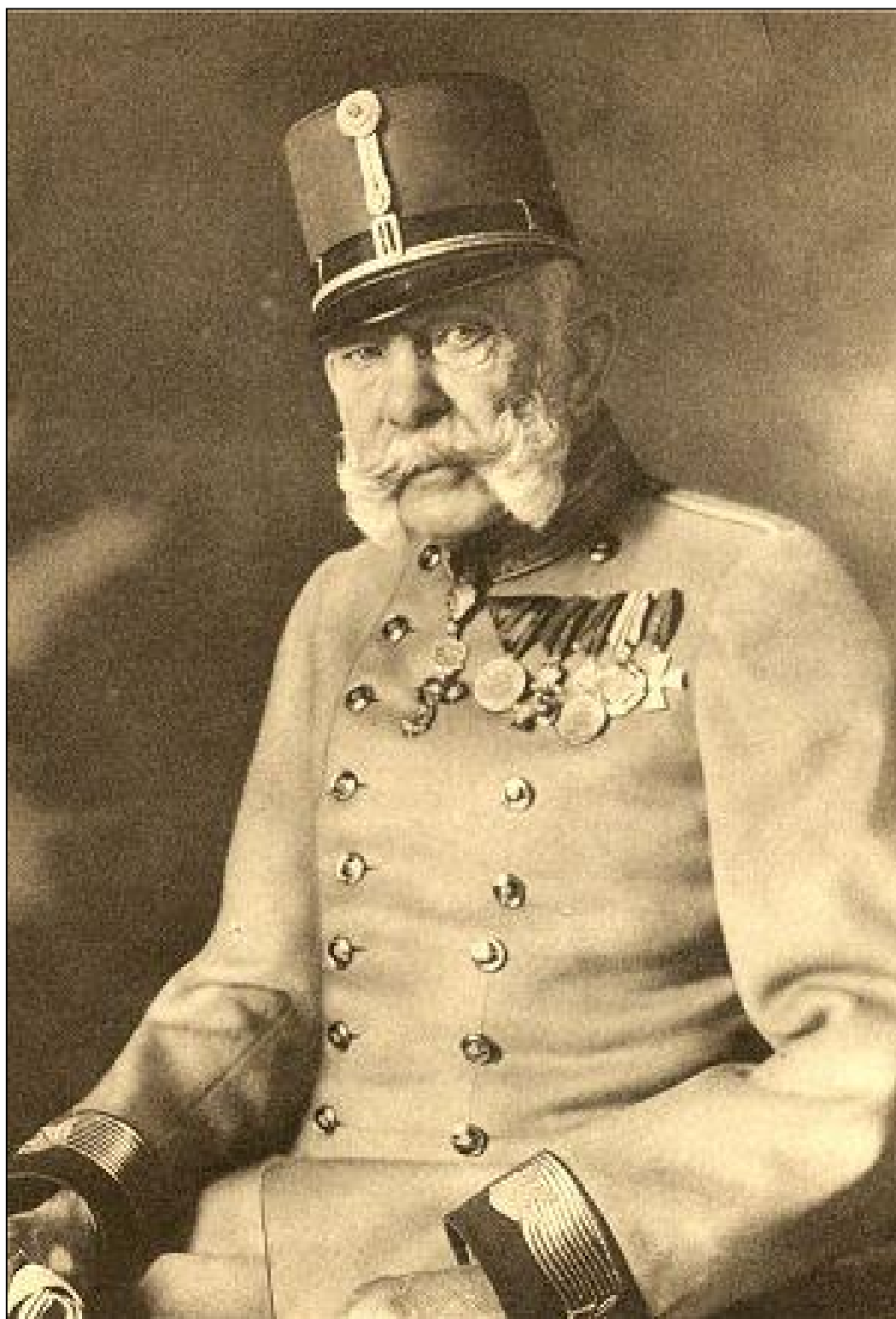
WALTER
BONATTI

„Pro mne jako pro dobrodruha je samota podmínkou zásadního významu. Ne vždy jsem byl schopen to či ono sám provést, ale kdykoli to bylo možné, šel jsem raději sám. Jak v horách, tak i v okolním světě.

Samota má velkou hodnotu, neboť zvyšuje citlivost a zesiluje emoce...“

V tomto čísle

- ✓ Není víc, než výzvy
- ✓ Lavinový workshop
- ✓ Císař „stoletý“
- ✓ Zemětřesení v Roklici
- ✓ Marmot RockJoy Rescue Workshop
- ✓ Bořeň k 12.5.2009
- ✓ Konec zlaté horečky
- ✓ Nové cesty
- ✓ Střípky od nás i ze světa
- ✓ a mnohé další...



Kaiser Franz Joseph I

Co nového v CAO Děčín?

Informace z klubového dění..



Jiří Chára
Předseda CAO Děčín

Na květnovou členskou schůzi (6.5.) se nám toho sešlo k projednání docela hodně, a také se do klubu přihlásila hned pětičlenná skupina horolezců z Německa.

Naštěstí rezervace volných míst na Kocandě byla tentokrát bez sebemenších zádrhelů, vyšla na nás asi nejochotnější a nejmilejší servírka, takže jednání nic nebránilo a mohlo začít.



Program květnové schůze:

- **Nespokojenost s prací OVK Labské pískovce.** Jaké má vrcholová komise záměry, na čem se dohodli na svých jednáních, jak je to s možností získání dotovaného materiálu a další naléhavé otázky na něž se lezcům ve spravovaných oblastech nedostávalo odpovědí, byly důvodem pro pokus o navržení takových změn, které by činnost OVK LP mohly zlepšit. Byl vypracován seznam bodů, které by práci naší OVK i její prestiž v rámci CVK měly vylepšit.
- **Noví členové CAO Děčín:** Do našeho klubu se přihlásilo pět lezců z Německa a samá známá jména (dle abecedy): **Michael Bellmann, Albrecht Kittler, Matthias Krell, Yvonne Munde a Jens Prinke. Willkommen bei uns!** A ona „tajemná“ lezkyně z minula? No přece **Kateřina Glosová!**
- **Výsledovky:** Měli jsme aktivní účast na několika zajímavých akcích, nebo je pořádali – 21.4. cyklistická časovka do vrchu; 25.4. Petrohradské PADání 2009; 26.4. CAO in-line CUP 2009; Dubnový trojboj aj. Nejlepšího výsledku z našich dosáhl **Rostislav Štefánek**, který po zranění **Adama Ondry** vyhrál letošní ročník PADání..
- **Nejbližší akce.** Varnsdorfská padesátka; Zabilkův sraz v Labáku; 13.6. vernisáž výstavy DESÍTKA v Adršpachu; nějaké OB a jiné..
- **Různé:** Nahlašujte veškeré závady (jištění, kruhy, knihy, slaňáky..) v Labáku prostřednictvím e-mailové adresy uvedené v tiráži. HUDY sport zajistí placeného správce, který bude zjištěné závady průběžně odstraňovat. (Jeden z příspěvků ke zlepšení OVK Labské pískovce.); V pondělí 25. května proběhne předání starých vrcholových knih do Národního archivu ČR prostřednictvím ČHS, zastoupeného **Boženou Valentovou a Vladimírem Wolfem**. Malá část německých knih poputuje ke svým do Drážďan; S napětím očekávaná kniha „Horolezecké generace“ je před dokončením, výrobu zdržel nedostatek financí, ale snad už je vše na dobré cestě; proběhlo odtajnění nové lezecké oblasti Kreuzberg v Českém Středohoří; plánování jubilejního výstupu na Císaře v Ostrově; nová klubová trička; záhada 90 let staré a přesto neznámé věže Žába objevené **Pavlem Randákem** v Labáku; parádní orientační mapa cyklostezky Děčín – Bad Schandau od **Jardy Uhra** (možno stáhnout na www.hudy.cz/maps); a mnoho dalšího.

Horám zdar!

Není víc, než výzvy

Malá úvaha o prvovýstupech a prvovýstupcích

Tomáš Sobotka
Dolní Žleb Company

Neustálé debaty o tom, že někde sedím v háčku a jinde zavrtám a nakonec komentář od Rámuse k cestě Cirkus IXb RP, že to je cesta na hovno, protože v ní nejde cvaknout druhý BH, mě přimělo napsat něco o dělání cest.

Není nic víc, než výzvy. Pro každého to je samozřejmě něco jiného.

Někdo nemůže usnout, že neudělá shyb na malíčku, pro jiného je výzva vylézt letos zas o stupeň těžší cestu a pro dalšího lézt lépe, než někdo jiný.

Já patřím ke skupině, pro kterou jsou největší výzvou nevyλεzené stěny, nové směry, nezopakované cesty a především projekty. Myslím, že nedodělané projekty jsou pro mne výzvou největší, bohužel jich je nejmíň. Ale ono „PROČ to není dolezené, vždyť už mají kruh tak blízko vrcholu a vypadá to, že tam jsou chyty?“ je určitě nejvíc motivační.



Smyslu zbavení IXc na Prezidenta – 30 metrů stěny k prvnímu kruhu

Nezopakované cesty, kapitola sama pro sebe! Nikdy nezapomenu na pocit z Bílých oblak, když jsem Ondrovi

mrsknul do štanu z pod prvního kruhu, který jsem nedokázal cvaknout, protože jsem k němu došel napoprvé přímo. Pak zleva bylo cvakání samozřejmě úplně snadný.



Bílá oblaka Xb na Růžovou věž. **Jindra Hudeček** předvádí správné cvakání kruhu

Případ Lukáše v Cirkuse bych přirovnal k tomu mému z Oblak, tedy že pouze nenašel správnou pozici pro cvakání jištění. A můžu si tím být téměř jistý neb zaprvé cesta už má několik přelezů a zadruhé, při našich prvovýstupech si nejdříve „plácnem“, čímž si dopředu označíme kam dáme jištění. Teprve pak hledáme místečko pro háček nebo zavrtání.

O vzdálenosti borku od jištění se vedou vášnivé debaty, které často nemají konce, protože každý na to má svůj názor. Myslím, že větší vzdálenosti mají jediné opodstatnění, a to v případech, kdy by cvakání jištění mohlo být nebezpečné. Třeba cestu 5.11 na Prachově si budu ještě chvíli šetřit neb historky o zlámaných nohách po pádech pod prvním jištěním nejsou právě motivační.

V Ádru je některým místním lezcům trnem v oku cesta Zkrat, kde u posledního kruhu Ondra zavrtal trochu dál, nežli dovolují pravidla. Kruh je ale ve směru, cvaká se dobře a cesta má RP přeлез. I tady si Ondra dopředu plácnutím označil místo pro kruh, tak snad by to neměl být problém. Doufejme, tuhle cestu nepotká podobný osud, jako cesty Žiletka a Proč, které byly vytlučeny jen proto, že v nich byly borháky a ty jsou proti pravidlům. A pak potkám vytloukače, jak cvičí svůj projekt ze slanění, což způsobilo jedno menší Zatmění a dokonale tak vystihlo, jak to v praxi chodí.

Lezení a prvovýstupy jsou o poctivosti. Nedá se nic dělat, ale je to tak. Lezení je neměřitelný sport a tudíž o vyprávění. A jak už to u vyprávění bývá, historka nemusí být pravdivá, stačí když pobaví. Lze jenom doufat, že toho vytloukání bude v budoucnu co nejmíň a když někde neudělám krok, zůstane směr projektem a tím pádem i výzvou, čím starší, tím větší.



Zlatá korunka na Zub v Ádru od Jindry Hudečka je tím, co je neoddiskutovatelný. Klíčové místo pět metrů nad kruhem, dlouhý, ale bezpečný pády. Naházeli jsme tam s Ondrou možná i sto pádů a dodnes mi hučí v hlavě Hudyho hláška o nás: „Sílu máte, nebojíte se, tak to asi neumíte lízt..“. Tak to asi letos zase zkusím.

Je jenom jedna podstatná věc. Jsou cesty a cesty a o tom rozhodne vždycky budoucnost a především lezci. Tak doufám, že se v budoucnu budou ve skalách řešit opravdu jen ty jediné problémy, lezecký. A to nejdůležitější - je lehčí udělat cestu která se neleze, než tu, co se leze...



Použito se svolením autora ze stránek dolzlebcompany.com

Lavinový workshop

1. Mezinárodní mistrovství ČR v lavinové záchraně

Martina Táboříková
CAO Děčín

Protože jsem ortodoxní vyznavač sněhových radovánek a po letošku i lavin, ve smyslu prevence a záchran, letošní velikonoce jsem se rozhodla strávit v Krkonoších, na Luční boudě. Jasno jsem v tom měla už na lavinovém kurzu, kde jsme se z první ruky dozvěděli, že Horská služba ČR, Luční bouda spolu s Alpy4000 pořádá unikátní a zcela ojedinělou akci **Lavinový workshop a 1. Mezinárodní mistrovství ČR v lavinové záchraně.**



Přemlouvání Jíry, komplice z laviňáku, se nekonalo, neb i on v tom měl jasno. Oba jsme sdíleli názor, že by byl hřích nechat si takovou akcičku ujít. Takže rozhodnuto, nezbytná rezervátka a jelo se.

Počasí bylo, na rozdíl od kurzu, celé 4 dny naprosto luxusní, modré nebe bez mráček, teploty na tílka a kraťasy. Páteční výšlap z Pece na Lučandu byl pohodový, i když nacpané bágly s výbavou na čtyři dny, doplněné o nezbytné velikonoční beránky, zajíčky a vajíčka se celkem pronesly.

A jelikož Jíra je ortodoxní fotograf, pronesla se celkem viditelně i jeho několikakilová fotografická výbava.



Sobotní program byl zahájen naprosto skvělým videem **Zdeňka Izera** o tom, jak funguje Horská služba na Slovensku. Ještě teď se mi vybavují „oně statistické niemyšly“ :-). Dopolední blok přednášek odstartoval, jak jinak - ten nejpovolnější u nás, lavinový specialista a lavinový preventista HS - **Viktor Kořízek**.

Následovala velice pěkná a alespoň pro mě přínosná přednáška KRNAPu v podání **RNDr. Mileny Kociánové**. Už jako dítě jsem byla ortodoxní ochránce přírody, chovám se hodně ekologicky a na přednášku jsem se dost těšila. Také proto, že se poslední roky nějak nemůžu ztotožnit s těmi ortodoxními ochráněři, kteří, jak říká kamarád, mají heslo „zabij bobra, zachrániš strom“. Doufala jsem, že se dočkám odpovědi alespoň na některé věci, které mi nejsou vůbec jasné.



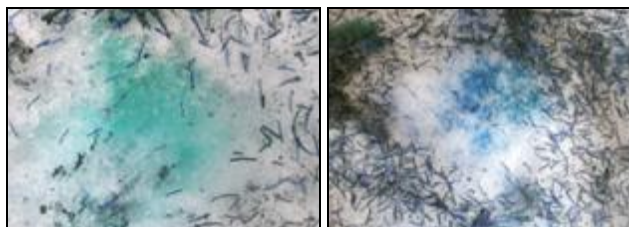
Samotnou účast KRNAPu na takovéto akci hodnotím velice kladně, jako dobrý krok kupředu, který by ale neměl být krokem jediným nebo posledním. KRNAP je bohužel stále více vnímán pouze jako orgán vydávající striktní zákazy a rozdávající pokuty, od pokut typu kdy nám Vojta na kurzu vyprávěl, jak ho coby samotného skialpinistu naháněla stráž KRNAPu na skútrech, aby mu posléze udělila pokutu, až po tu, kdy správa KRNAPu udělila pokutu dvěma skialpinistům, kteří v prosinci 2008 strhli a přežili lavinu, která spadla na Červinkově muldě, a kterým tam bohužel zůstala kamarádka. (Proč trestat už tolik potrestané?)

Nebyla jsem sama, koho zajímalo, proč je v Krkonoších zakázáno pohybovat se mimo vyznačené trasy v zimě, kdy je více jak dva metry sněhu, kdy je více než zřejmé, že nemůžeme nijak poškodit rostlinky pod touto vrstvou. Myslela jsem si, že důvod je zamezit pádu lavin, které často odříznou lyžaři, protože často dojde i k odtrhu půdy, kamenů a vegetace. Jak jsem se ale dočetla (*Současný vědecký výzkum v Krkonoších / výběr toho nejzajímavějšího, Vydalo: Sdružení Člověk a Krkonoše, Vrchlabí, 2008*), dle výzkumu jsou tyto laviny naopak přínosné. Právě materiál přemísťovaný lavinami z odtrhových míst do dolních částí lavinových svahů, kde jsou často situovány druhově nejbohatší lokality květeny Krkonoš, má dosud nedocenený velký význam v obohacování těchto lokalit živinami.

Na přednášce jsem se dozvěděla, že lézt ledy v Labském dole se nemohou, protože pod ledem rostou mechy. Zdá se, že pohyb v zimě, mimo vyznačené trasy je zakázán kvůli tzv. „sněhomilným“ řasám, které prý poznáme podle barevných, žlutých, zelených, hnědých až červených skvrn či fleků na sněhu. Jak věcně paní doktorka poznamenala, prý je určitě známe třeba z Alp, kde jsme je určitě viděli. Ano, z Alp je znát můžeme, protože se tam narozdíl od Krkonoš můžeme pohybovat. Snažila jsem se pochopit, proč máme chránit kdejaký mech a hlavně nějaké sněhomilné řasy. Ještě večer nad slivovicí mi to vrtalo v hlavě.

Posléze mi to nedalo, a trochu jsem pátrala, co jsou ty potvory sněžné řasy zač a proč je nutné je tak ochraňovat a zjistila jsem, že výzkum sněžných řas je prý důležitý z hlediska studia adaptací organismů na extrémní podmínky prostředí a že sněžné řasy díky produkci cenných látek jako jsou karotenoidy, nenasycené mastné kyseliny a enzymy optimalizované pro

fungování v nízkých teplotách, lze do budoucna uvažovat i o využití sněžných řas v biotechnologiích.



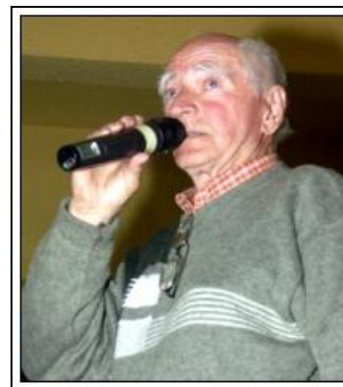
Sněhomilné řasy

Následovala přednáška dalšího lavinového preventisty HS **Pavla Cingra**, nechyběla samozřejmě ani první pomoc. Mezitím už ale venku probíhaly soutěže pro děti s lavinovými vyhledavači, ukázky práce s nimi, vyhledavačem RECCO, ukázky práce lavinových psů, dělal se sněhový profil, probíhaly testy lavinových vyhledavačů, kde si je každý mohl vyzkoušet, a to jsme také udělali. A protože jsem ortodoxní příznivec pípáku ORTOVOX S1, tak jsem si ho také vybrala. Zakopané 4 pípáky jsem našla celkem rychle a hlavně jsem je i rychle nasondovala, vždycky na první šňouch, tak jako na kurzu, čímž jsem získala obdiv přihlížejících, kteří to komentovali slovy „ty jo, hned na poprvý?“. Odešla jsem s úsměvem a slovy: „to víš, my co to děláme už léta...“ J Jenže druhý den při závodech už to taková sranda nebyla.



Odpoledne měla Horská služba moc pěknou ukázkou, kdy předvedla záchranné práce při simulované lavinové nehodě od A do Z.

Velmi pěkná byla přednáška o Historii lavinové prevence v Krkonoších od pamětníka HS, pana **Valeriána Spusty**, který v roce 1962 založil lavinový katastr Krkonoš a od šedesátých let monitoroval veškeré laviny a lavinové nebezpečí v Krkonoších. Ve svém poutavém vyprávění vzpomněl i **Miloše Vrby**, pod jehož vedením v 1954, spolu s **Bedřichem Urbánkem**, byl zahájen systematický výzkum sněhu a lavin. Hned se mi vybavila nádherná knížka od **Miloše Vrby**, kterou jsem četla před lety „V lavinách a vánicích“.



Další pěknou přednášku o největším lavinovém neštěstí v Krkonoších, kdy spadla lavina na polské straně v Białym Jaru v roce 1968, kdy zemřelo pod lavinou 19 lidí, měl **Andrzej Brzezinski** z polské horské služby (GOPR PL).

Nejvíce očekávanou přednáškou byla bezesporu Meteorologie – počasí v horách v podání **Aleny Zárybnické**. Alena nejen že je velice chytrá (vystudovala meteorologii na

ČVUT), ale je hlavně moc fajn, sympatická a příjemná ženská, které to ve skutečnosti sluší ještě víc, než v televizi.



Poradila nám, kde hledat potřebné informace o počasí, kde najít nejlepší předpovědi apod. Už dříve jsem slyšela, že Alena dělá předpovědi horolezcům, kteří jsou na expedicích, a když potřebují helpnout, volají Aleně přímo ze stěny. To Alena potvrdila a přidala příklad z poslední doby, kdy doporučila **Radku Jarošovi**, aby se na Manaslu z C2 vrátil do BC, že se

velmi zkaží počasí. Ten jí poslechl a potom co přišlo, nelitoval. Alena nám nakonec dala svůj mail s tím, že když budeme potřebovat radu, pomoc, ať jí napíšeme, že i když třeba neodepíše hned, bude se snažit odpovědět co nejrychleji.

Noc na pokoji se skupinkou českých běžkařů důchodového věku byla tragická. Ze dvou míst se ozývalo příšerné chrápání. Asi po dvou hodinách marného mlaskání mě Jíra požádal o čelovku, se slovy „musím ho vidět, ať ráno vim“. Nevzbudil ho ani šajn čelovky, ani můj záchvat smíchu, který mě popadl, když jsem viděla obrovskou osvícenou plešatou kouli se slastným výrazem v obličejí, obestlanou se všech stran peřinou. Jíra si nakonec nacpal do uší sluchátka mp3. Já neměla nic. Usnula jsem v 5 hodin. V 6.30 nás vzbudilo neustálé pípání foťáku, když si dáma naproti prohlížela snímky z minulého dne. Oddechli jsme si, když si po snídání sbalili cajky a zmizeli. Další noc k nám přibýli dva němečtí skialpinisté také důchodového věku, o kterých jsme ani nevěděli, že tam jsou...



V neděli se konaly závody v lavinové záchraně. Byla vypsána kategorie jednotlivci a družstva. Ač jsem ortodoxní antisoutěživec, přihlásili jsme se s Jírou do soutěže v kategorii jednotlivců. Protože jsme byli za jedno už z kurzu v tom, že je pěkně si to zkoušet v klídku a pohodě, ale že ve stresu, který panuje, když se něco semele, je to o něčem jiném. A tak jsme si to chtěli vyzkoušet ve stresu, i když minimálním. Bohužel, do družstva (3 a více) jsme nikoho nesehnali.

Byly připraveny 4 lavinové pole 150 x 100 m. Hloubka zasypání 1 m. Úkolem bylo vyhledání a nasondování krycí desky.

Startovné 250,- Kč. Opravný start za 100,- Kč. Časový limit do 7 min (Horská má prý limit na takovémto cvičení do 5 min).

Šli jsme s Jírou v první soutěžní čtyřce. Do ruky jsem dostala pípák DSP od PIEPSU, se kterým jsem byla na kurzu dost spokojená. Bylo mi přiděleno pole, které bylo mírně do

kopce, což se mi zdálo jako nevýhodné. Naše předpoklady o stresu se potvrdily. Přece jen vás tlačí čas, vidíte jak sousedním poli už kolega chytil signál a zařadil rychlost na dvojku, nebo v horším případě že už je na kolenu a dohledává... Hledal se jeden „zasypaný“. Můj čas 2,09 min nebyl nejhorší.



Jenže když jsem viděla, jak si to někteří později chodili opravovat a odsouvali mě, šla jsem si to opravit také. Tentokrát jsem měla pole z kopce, tak jsem si říkala, že to bude rychlejší. Nebylo. Znervóznělo mě, že někteří závodníci hned po startu s pípákem běželi napřímo v šíleném tempu, možná už věděli kam, zatímco já jsem postupovala takticky a předem jsem si odkrokovala vzdálenosti, abych nemohla signál minout. Ale o to nešlo.

Opět pípák DSP, který mě ale začal vodit po siločarách a bylo vymalováno. Navíc při samotném dohledání na zemi se mi nějak nedařilo přesně vymezit čtverec. Takže jsem si opravila čas na 3,08 min **J** Naštěstí se počítal ten lepší. Do semifinále postupovalo prvních 16 a z toho 16. místa jsem nakonec postupovala já.



V semifinále jsme hledali dva „zasypané“. Opět pípák DSP. Opět mě trochu povodil po siločarách a nakonec mě dovedl k prvnímu nalezenému pípáku, přesto, že jsem si ho na pípáku „odraporkovala“. Takže už jsem si říkala, že je to v háji, navíc pak při dohledání na zemi mi opět nešlo přesně vymezit čtverec a pípák jsem nasondovala až na čtvrtý šťouch, což mě pěkně znejistělo a znervózňovalo... **J** Nakonec to až tak špatné nebylo: Mezičas 2:19 min a celkový čas 4:34 min mi stačil na pěkně 13. místo a zbyla na mě dokonce i pěkná cena od Mammuta. Takže, stručně – DSP mě zklamal. Jak se mi potvrdilo, S1 je nejlepší, a tak zůstávám ortodoxním příznivcem ORTOVOXU S1 a jsem rozhodnutá si ho koupit.



Na prvním místě byl **Michal Uriga** (který s námi byl předtím také na lavinovém kurzu u Viktora). Po prvním kole byl až za mnou, s časem 2,14 min, který si opravil na 1,12 min. V semifinále měl čas 1,23 min a ve finále 1,55 min. Mezi

posledními se objevil také účastník kurzu, který ale dostal od Viktora dárkový poukaz na opáčko lavinového kurzu J



Maník, který skončil poslední, nemusel zoufat, neboť prý aby se svými dovednostmi na svých výletech v horách přežil, dostal slevový poukaz na batoh Avalung (v případě laviny se po zatažení za šňůrku na batohu nafouknou jakési airbagy, které vás udrží na povrchu laviny). Moc pěkná cena J



Soutěž družstev byla skvělá a hlavně veselá podívaná. Zlatý hřeb se odehrál nezvykle už na začátku, kdy soutěžícího psordova HS hned při startu kousnul pes do zadní části těla, což prý spravilo pás stehů. Psovod své zranění musel samozřejmě při slavnostním vyhlášení ukázat.

Družstev soutěžilo pět a vítězný tým nazvaný Zlomené ouško, tvořili chlapi z HS Jizerské hory a pohodoví dreaři - Martina z Prahy s přítelem. Zakopané měli dva pípáky, které byly zahrabány ve spacáku či dece. Úkolem bylo nalézt „zasypané“ a dopravit pípáky s dekami co nejrychleji do cíle (laviniště 200 x 300 m, hloubka 2 m). Sranda byla, když například soutěžící v šíleném tempu doběhl s dekou do cíle a tam zjistil, že mu někde cestou vypadl pípák.



Závěrečný večer se slavnostním vyhlášením byl super. Neminul nás raut, živá hudba v podání houslistky **Iiony Stryové**, která to parádně „rozjela“ a bavila nás asi do půl druhé. Jelikož je Jíra ortodoxní Valach a ví, že já jsem ortodoxní milovník slivovice, vynesl na Lučňi krom velikonočních beránků a vejčiček také lahvinku dobrého moku. Pila se vynikající slivovice ročník 94! a prý jich má Jíra zakopaných na zahradě ještě pár, což zase později u mě v práci okomentovali tím, že „bejt Jíra, tak tě na tu zahradu s lavinovou sondou moc nepouštím...“ J



To, že ty nejlepší nápady se rodí nad nějakou tou sklenkou v hospodě, se potvrdilo i tady, protože jak jsme tak popíjeli a debatovali s Viktorem nad slivovičkou, dostal výborný nápad, že by se mohla uspořádat podobná akce, nikoli však zimní... A víc prozrazovat nebudu, budeme se těšit a ať to vyjde!

Dozvěděli jsme se, že celou akci, vzhledem k tomu, že se konala v 1. zóně KRNAPU, musela povolit vláda ČR tím, že udělila jakousi výjimku. Jsem ráda, že konečně můžu říct, že naše vláda udělala něco rozumného, prospěšného, užitečného, pro dobro věci a pro veřejnost, a že jsem z toho konečně měla taky jednou něco i já.

Celkově musím říct, že to byla naprosto skvělá, vynikající akce, s báječnou atmosférou. Chlapi z HS byli fešni a krásně opálení a hlavně - řekla bych z jejich chování bylo znát, že nás berou jako kamarády, jako partu lidí, kteří mají stejné koníčky, záliby a lásky, jakými jsou hory ve všech podobách a aktivity s nimi spojené, protože koneckonců všichni jsou to také skialpinisté a horolezci. Příští rok vyrazíme s Jírou určitě znova, a jak jsme si řekli - na skialpech!



A ještě něco... od minulého čísla CAO News jsem ortodoxní odpůrce Wordu a jeho automatických oprav. Word je sviňa, přepíše všechno...

Foto © 2009 Martina Táboříková a Jíří

Lov stoletých vrcholů pokračuje

Tentokrát úlovek z nejvzácnějších – sám velký „Císař“.

Olga Mikanová
HO 1 Alpin Praha

Jak jste si jistě stačili všimnout, lov stoletých vrcholů se pomalu, ale jistě přesouvá z Německa i na naše území, a začíná to být pěkná honička.

Oslavy 100 let lezení v Ostrově začaly v roce 2006. První dostoupená věž v Ostrově (podle průvodce) byl Kořenáč. Autor prvovýstupu byl **Rudolf Fehrmann** spolu s **Walterem Hünigem** v roce 1906.



Soutěž o dobývání stoletých vrcholů má zatím jasného vítěze – **Karla Bělina**. A i když to někdy vypadá, že soutěží sám se sebou, téměř vždy zvítězí. Jak se už někde jednou psalo, jediným limitujícím faktorem počtu Karlových jubilejních výstupů je nedostatek volných spolezců. To v tomhle případě samozřejmě neplatilo.

Pro nás s Mírou začala celá akce úplně neplánovaně a byla příjemným překvapením, jako ostatně všechny Karloviny, kterých jsme se kdy zúčastnili.

Ve čtvrtek volám k Bělinům, že se chystáme do Ostrova, a jestli tam Karel náhodou nebude. Telefon bere Fróna a mezi řečí „jak se máme, a co děláme, a jak se má ten, a jak se má onen, a co je nového u nás, a co je nového u vás...“ se dozvídáme, že Karel (ten blázen) je už v Ostrově. Rozhovor pokračuje ve smyslu „a vy to nevíte, co se děje? Je sto let Císaře a Karel si ho hlídá a buduje nasvícení věže...“

Telefon pokládám už úplně nakažená jejím nadšením, a jak mi postupně dochází velikost a význam akce, nejradši bych se tam rozjela hned. Na tak významný vrchol bude určitě fronta. Pro jistotu zamlouvám ubytování Pod Císařem u Pepína, protože očekáváme plný camp jubilejních vrcholových lezců.



Do Ostrova nakonec dorážíme v pátek k večeru a hospoda kupodivu zeje prázdnotou. Těsně před námi zaparkuje auto s německou značkou a vystupuje lezec v dobovém kroji (rozuměj oblečen v lezeckém z roku 1909), o kterém nepochybujeme, že přijel na „Akci“. Později se seznamujeme s tímto legendárním lezcem – skokanem, **Johannesem Mundem** (na snímku).

Ještě za světla vyrazíme obhlédnout terén a zmluvit pořadí. Pod Císařem nás radostně vítá Karel (pro tento výstup prvoveztec) se spolezcem Johannesem (pro tento výstup stavěč). V bílých košilích a s klobouky na hlavách jsou oba úžasní.

Karel je trochu smutný, že se nepodařilo celou věž nasvítit. Já si ale myslím, že věž osvětlená malým táboráčkem v sedle, je rozhodně romantičtější a ke stoleté oslavě přiměřenější.

Brzy na to doráží poslední členka základního vrcholového družstva, Světlana Pavlátová, pro tento výstup jistička. Nám ostatním, kteří se chceme výstupu zúčastnit, je přidělena role fousků. Úlohy jsou rozděleny a my běžíme zpátky pro sedáky a lezečky, protože půlnoc a s ní očekávané datum 18.4.2009 se blíží.



Hlavní aktéři, významní prvovýstupci a staří kamarádi: **Johannes Munde** a **Karel Bělina** v sedle pod Císařem..

Stará cesta VI; **W. Schreiber**, **W. Gräfe**, **H. Linschmann**, byla poprvé vylezena 18.4.1909, a to se stavěním. Proto se Karel rozhodl jí zopakovat v této původní verzi, i když se dnes již běžně leze čistě.

Před půlnocí dorážejí také dlouho očekávaní zástupci tisku v zastoupení **Jirky Cháry** a objevuje se i několik fotografů. Očekávaní zástupci bulvárních plátek ani televize kupodivu nedorazili vůbec.



Pozorovatelé a fotografové zaujali výhodné pozice na sousedním Komorníkově. Zleva **Jan Joza**, **Miroslav Michlík** a **Dušan Koštejn**

O půlnoci atmosféra houstne natolik, že začíná i jemně mžít. To naštěstí na průběh akce nemá žádný vliv. **Karel Bělina** se po lezecky dokonale zvládnutém výstupu ocitá první na vršku Císaře. Za ním, v následujícím pořadí, i my ostatní: **Johannes Munde**, **Světlana Pavlátová**, **Olga Mikanová**, **Dušan Koštejn**, **Miroslav Michlík**, **Petr Jícha**, **Jan Joza** a **Jiří Chára**. Ani se na vršek všichni najednou nevejdeme, a tak začínáme postupně slaňovat.

Asi ve dvě ráno celá akce končí. Někteří odjíždějí do tepla domovů, Karel zůstává spát pod věží a čekají ho další jubilejní vrcholy a nás čeká ještě celý lezecký víkend.

Musím ale přiznat, že nebyl tak úspěšný, jak jsme si naplánovali, protože nás Karel touto akcí zničil hned v pátek v noci.



Karel Bělina nastupuje do Staré cesty těsně po úderu půlnoci. Jubilejní výstup začíná..



První tři lezci na vrcholu Císaře 18. dubna 2009: Karel Bělina, Johannes Munde a Světlana Pavlátová

Olga Mikanová a Míra Michlík děkují všem zúčastněným, jmenovitě **Karlu Bělinovi**, za možnost zařadit se do fronty jubilanů.

(Na obrázku vpravo vrcholová knížka na Císaři s jubilejním zápisem..)



Foto © 2009 Miroslav Michlík, Petr Kučera a CNS

Nové cesty

OD NAŠICH DOPISOVATELŮ

Levý břeh Labe

El Pako di Koňo - Metelkův mechanický Betlém 8B+

22.4.2009

Rostislav Štefánek

Celým stropem z levé hrany doprava, dolez stejný jako Dobrák od kosti.

Pravý břeh Labe

Sahula - Underground RP IXa

1.5.2009

Tomáš Sobotka – David Obermann

Středem údolní stěny přes 5 BH na vrchol.

Zlomyslná stěna – Prasečí chřípka RP IXa

1.5.2009

Tomáš Sobotka – David Obermann

Jižní hranou přes 3 BH, vpravo a dále středem stěny přes další 3 BH na vrchol.

Tři sestry - Synové výčepu RP Xb

6.5.2009

Tomáš Sobotka – David Obermann

V údolní stěně od 1. BH vlevo a středem stěny přes 4 BH na vrchol. (Nad 3. BH lehce zleva, nejtěžší krok je trochu skok, klíčový udržet kejnuty těla..)

Ostrov

Světka – Vymodlené jaro V

4.4.2009

Karel Bělina, Michal Sylla, Tomáš Hovorka

Středem jižní stěny šikmou spárkou ke kruhu. Převislým stupněm do položené stěny a jí na vrchol.

Světka – Tok času VI

4.4.2009

Karel Bělina, Michal Sylla, Tomáš Hovorka

V pravé části náhorní stěny na stupeň ke kruhu. Hranou na vrchol.

Světka – Sluneční stopa VII

5.4.2009

Tomáš Vlček - Karel Bělina (střídavě)

Vpravo v severní stěně z bivaku převisem do spáry a jí doleva ke kruhu. Stěnou na vrchol.

Světka – Narozeniny 39 IV

9.4.2009

Světlana Pavlátová, Karel Bělina

Ze sedla doprava na římsu a šikmo doprava (kruh). Stěnou na vrchol.

Kutnohorská stěna – Adršpašská brnkačka VII

11.4.2009

Karel Bělina, Světlana Pavlátová, Tomáš Vlček, Antonín Vodička, Dana Vodičková

Z balkónku pod severovýchodní stěnou ruční spárkou (kruh) na vrchol.

Kutnohorská stěna – Tondova spárka III

11.4.2009

Tomáš Vlček, Antonín Vodička, Dana Vodičková, Karel Bělina, Světlana Pavlátová

Vlevo v SV stěně od širokého komína stěnou a sokolíkem na vrchol.

Kutnohorská stěna – Vlčí hrana VIIb

11.4.2009

Tomáš Vlček, Karel Bělina, Světlana Pavlátová, Antonín Vodička

Ze stupně pod hranou k 1. kruhu. Hranou s ténou ke 2. kruhu. Stěnou při hraně na vrchol.

Kolínské plato – Dutý sloupek VI

11.4.2009

Karel Bělina, Světlana Pavlátová, Dana Vodičková, Tomáš Vlček, Antonín Vodička

V severní stěně vpravo od severního koutu spárou kolem sloupku ke kruhu. Stěnou na vrchol.

Rozecklaný kámen – Severozápadní hrana V

5.4.2009

Karel Bělina, Světlana Pavlátová, Tomáš Vlček

Hranou přes kruh na vrchol.

Moravanka – Jihozápadní hrana V

9.4.2009

Karel Bělina, Světlana Pavlátová

Levou hranou údolní stěny pomocí trhlínky na stupeň a dále jako Ostrovská cesta.

Kóta 7 – Zaměření kóty VII

26.4.2009

Karel Bělina, Jana Řezníková

Vlevo v údolní stěně šikmo doprava k 1. kruhu. Obtížně do žebra a jím ke 2. kruhu. Stěnou vzhůru do díry a vlevo na vrchol.

Stěna veverek – Drevokocůr V

26.4.2009

Karel Bělina, Jana Řezníková

Vlevo od bivaku (Švadleňákův) stěnou přes kruh na vrchol.

Věž nad cestou – Turbulence V

26.4.2009

Karel Bělina, Jana Řezníková

SZ hranou přes kruh na polici a dále jako Údolní cesta.

Věž u cesty – Osmero dřepů VIIIb

26.4.2009

Petr Slanina (jištěn)

Vlevo od cesty Sedmero kotrmelců převislou stěnou přes díru ke kruhu. Převislou stěnou (více hodín) přímo na vrchol.

Věž u cesty – Sedm a půl shybů VIIIa

1.5.2009

Petr Slanina (jištěn)

Mezi cestami Sedmero kotrmelců a Bobešova přímo přes převis na polici (1.K). Přímou převisem na balkon k 2. kruhu. Přes převis a přímo stěnou na vrchol.

Skály u Kokořína

Čertova stěna - Cesta gejš VIIc

2009

Jaroslav Chrtek, Luboš Martínek

Stěnou vlevo od cesty Časy se mění přes dva kruhy na vrchol.

Čertova stěna - Cesta gayů VIIIa

2009

Jaroslav Chrtek, Luboš Martínek

Stěnou vpravo od cesty Časy se mění přes dva kruhy na vrchol.

Upozornění:

V některých případech se může jednat o ještě neschválené prvovýstupy. O jejich oficiálním schválení rozhodují výhradně příslušné Vrcholové komise.

LEZECKÉ STŘÍPKY..

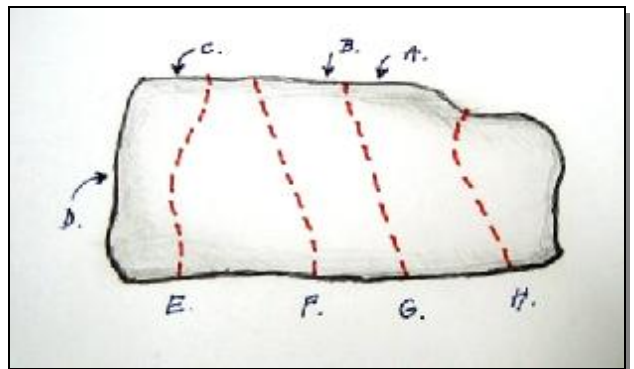
Věž U posedu

Známý sólolezec a fotograf **Michal Železný** „objevil“ další novou věž na Sněžníku. V uvozovkách proto, že dnes již těžko půjde nalézt pískovcová věž, na které by lidská noha skutečně ještě nestála, či aby její stěny neokusili nějakí boulderisti, zvláště v takto exponované oblasti. Přesto se občas zadaří, jak dokazují nedávné příklady z Labáku, Ostrova či odjinud. Zásluha samozřejmě patří tomu, kdo věž očistí, udělá na ní cesty, osadí slaňák a vrcholovou knihu a o prvovýstupech informuje příslušné správce skal.

Přístup:

Stejně jako k Ukryté věži (viz. CAO News 02/2009 nebo nový průvodce na Tisou), po asi 500 metrech stojí hned u cesty nápadný strom (asi největší z těch podél cesty) a za ním vysoký posed. Od něj tak 50 metrů doprava.

Nákres a popis cest:



VĚŽ U POSEDU

- Přeskok 1;** 20.4.2009, M.Železný. Z kamene na masivu skokem na věž.
- Střední komín III;** 20.4.2009, M.Železný. Středem komínu n.v.
- Krajní komín III;** 20.4.2009, M.Železný. Asi 1,5 m od pravé hrany komínem na vrchol.
- Čištěná V;** 20.4.2009, M.Železný. Středem stěny u spárky n.v.
- Sokol VI;** 20.4.2009, M.Železný. V centrální stěně asi 1 m od levé hrany sokolíkem n.v.
- Boj VII;** 26.4.2009, M.Železný. Asi 1.5 m od sokola přes poličky n.v.
- Spára VII;** 26.4.09, M.Železný. Středem centrální stěny u spáry n.v.
- Nutnost VI;** 26.4.2009, M.Železný. Vpravo pod převisem, krátce k převisu, překrok do něj a n.v.
- Projekt** – přeskok, odhadem asi 4 metry z masivu na vrchol.

A ještě jedna nová cesta na již zmiňovanou **Ukrytou věž:**

Poslední V; 26.4.2009, M.Železný. Od Sestupové asi 1 m vpravo od hrany u spárky na vrchol.

Náčrt dle předlohy Michala Železného

Zemětřesení v Roklici

Josef Kunzo, správce Skal v údolí Roklice, si na svých stránkách poznamenal:

„Neděle, jako každá jiná. Dělal jsem ve vodárně výstavku lezeckých trofejí. Pověsil jsem na zeď první čtyři vytlučené kruhy a po půl hodině jsem si všiml, že jeden z kruhů se pořád houpe. Teprve po třech hodinách, když už jsem odcházel, se kruh přestal houpat.“

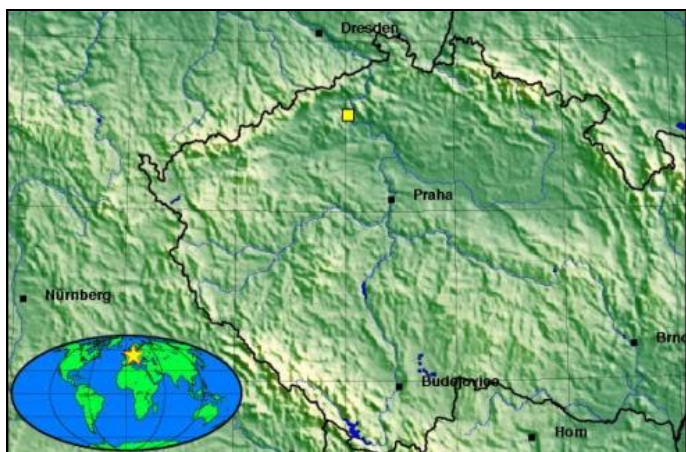
A když jsem byl asi sto metrů od vodárny, spadl někde na levém břehu potoka ze skal obrovský balvan. Asi to bylo zemětřesení...“



Neklidné kruhy na výstavce. Druhý kruh zleva se po zavěšení vydržel houpat tři a půl hodiny..

Že se jednalo skutečně o zemětřesení je velmi pravděpodobné. I v ČR se nachází několik území s častým výskytem slabších zemětřesení, která se zde zpravidla vyskytují v sériích, tzv. rojích, kdy v období několika dnů až měsíců dojde ke stovkám až tisícům otřesů, z nichž ovšem jen některé bývají pocíteny obyvateli. Mezi jednotlivými zemětřesnými roji může nastat období klidu trvající až několik let.

V první polovině května došlo nedaleko dané lokality minimálně ke třem větším zemětřesením, jak dokládá i následující mapa:



Local Date: 05.05. 2009 Local Time: 10:48 CESZ Universal Time: 2009-05-05 08:48:21 GMT Magnitude: 2.1ML Latitude: 50.57° Longitude: 14.01° Depth: 2 km

Otázkou tedy zůstává, co vlastně v levé části údolí Roklice spadlo tentokrát. Místní lezci mají jistě ještě na paměti předjaří roku 2001, kdy došlo ke zřícení velké části věže Cimbuří.

Připomínkou této události je cesta Vzpomínka na Starou cestu od **Luboše Martinka** a **Jiřího Hnilici** staršího..

Foto © 2009 Josef Kunzo a <http://seis.ig.cas.cz>

Jak Bělina ke šťourátku přišel

Čím víc se blížil čas odjezdu na víkendový Adršpach byl **Karel Bělina** nervóznější. Neměl totiž dostatečně dlouhé šťourátko do hlubokých adršpašských spár. Na to klasický zárohák prostě nestačí. Procházel neklidně po baráku a zkoumavě přejížděl očima vybavení jednotlivých místností.

Ha, berle!

Sice nové, ale v současnosti právě nepoužívané. Žádné dlouhé dumání, dva rychlé řezy, dokonce ani vrtačky nebylo nepotřeba a šťouradlo bylo na světě..



Vidíš, tady bylo..

Radost z dobře vykonané práce přetrvávala i po návratu z Ádru, kdy se Karel svým kutilským uměním chlubil spolulezcům v hospodě..

Foto © 2009 **Sponge**

Nejtěžší jednička ve vesmíru?

Od **Martina Čermáka** přišel krátký e-mail:

„Jezdím teď každý pátek do Liberce a vždy mám tak dvě hodky čas. Párkrát jsem si vyběhnul do Lidových sadů na tamní bouldery. Na Slůně jsem udělal dva nový pěkný směry - Chlupatý chobot a Variantu Vousaté.“

Podle průvodce vede na vrchol i jedna jednička! Podle mne tak 6B+/C, prostě mazec = nejtěžší jednička ve vesmíru :)

Škoda, že vrcholová kniha byla rozmočená (rozbitá krabice). Štůru a věžiček je v okolí celkem dost..“



Foto (z mobilu) Slůněte - ta omaglazovaná hrana je boulder Chlupatý chobot. Ze sedu 7A+, ze stoje jednička?!

Foto © 2009 **Martin Čermák**

Marmot RockJoy Rescue Workshop

Jan Horák

Asi před rokem jsem si vzpomněl, jak jsem se jako malý kluk motal tátovi pod nohama, když se dělalo velké přelánění v Labských pískovcích. Tenkrát to bylo z věže Toreador kamsi na druhou stranu a byla to pořádná dálka.

Ze vzpomínky se pomalu rodil nápad podobné přelánění uskutečnit. Po propočítání délky potřebného lana, finančních nákladů a množství lidí, kteří by se na realizaci museli podílet, jsme myšlenku nechali spát.



S novým rokem, kdy začala fungovat horoškola RockJoy a s dovozem lan Sterling začalo přelánění nabírat reálnou podobu. Lana nebyly problém, lidé také ne. Jen správné místo nám chybělo.

O celém nápadu jsem se bavil s Jirkou Feixem z Czech Rescue Teamu, který přišel s nápadem udělat přelánění v lomu Mexico u Berouna a pojmout celou akci, jako záchranné cvičení spojenou s prezentací lan Sterling rope.

Je sobota 9.5. a já lehce nervózní a se zpožděním přijíždím na určené místo srazu v areálu lomů Mořina. Už jsou tu lidé ze skupiny Hasiči Rescue, dobrovolní hasiči z Kunratic, záchranná služba SOSAN a pár dalších. Od lomů máme povolení celou akci uskutečnit a máme povolené i parkování u nich v areálu.



Je neuvěřitelné kolik krámů máme a to je jen naše výbava. Ze Sviště vykládáme lezeckej vercajk, mimo jiné jedno 13 mm 200 m lano, jedno 10.5 mm 200 m lano, dvě 9 mm 100 m statiky, dřevěnou kozu na odvíjení cívek a asi 400 kg dalších nezbytností. Také s sebou máme úžasný stan Marmot asi pro 10 lidí (mého vzrůstu možná i 15), jen váží asi 15 kg. Naštěstí nic nemusíme nosit. Co se vleze, cpeme do čtyřkolky od Hasičů Rescue a celkem nalahko jdeme k lomu.

Sobotní program je určený především pro záchranáře, dobrovolné hasiče, policii a zdravotníky. Cílem je něco nového se naučit, postavit přelánění o délce cca 150 m a užít si den.

Na místě se dělíme do třech hlavních skupin. První skupina bere mraky materiálu a jde vystrojovat stěnu lomu a připravovat traverz.



Druhá skupina pod vedením Pavly staví stan a připravuje luxusně vybavené zázemí. Součástí je i prezence. Každý účastník dostává na zápěstí ID pásek.

Třetí skupina pod vedením Jirky se učí základy jištění a slaňování. Pro některé jen zopakování, pro jiné úplná novinka.

Já pobíhám, na první pohled trochu zmateně, jednou tam, jednou sem, prostě kam je potřeba. Mým úkolem je věnovat se (v rámci možnosti) zástupci firmy Knorr, která nám poskytla instantní polévky a občerstvení a reportérovi z časopisu Rescue Report.

Vše klapne jak po drátku a okolo poledního je přelánění ready. První dvě jízdy jsou hodně rychlé. Lana jsou velmi napnutá a s kladkami to prostě sviští. Na další přejezdy se lana musí povolit a tentokrát je to akorát. 13 mm lano Sterling je nízkoprůtažná statika, má jen 0.8 % prodloužení. To je výhodné v tom, že se nemusí v průběhu akce dotahovat. Lano prostě drží tak, jak má.

Každý účastník workshopu si přejel minimálně jednou, někteří i 5x. V rámci cvičení byl proveden i transport nosítek s figurantkou (nechtěl bych být v její kůži), přelánění ve dvojici apod. V 16 hodin akce pro sobotní den končí a lidé se rozjíždějí do campů a hospod...



Neděle 10.5. začíná opět prezencí. Pár nově příchozích je nutné označovat ID páskem.

Hasiči Rescue jdou vypnout lana na traverzu a zbytek se učí slaňovat, jumarovat apod. Každý má dost prostoru si přelánění vyzkoušet.

Po 15. hodině si dávám jako poslední traverz proti srsti, tedy do kopce. Tím akce oficiálně končí. S pomocí účastníků motáme lana, balíme stan, zázemí a vše se odváží auty do areálu lomů a pak domů...

Celkem se Marmot RockJoy Rescue Workshopu zúčastnilo přes 70 lidí z řad hasičů, dobrovolných hasičů, speleozáchrany, rescue teamů, policie a klientů horoškolky.



Rescue Workshop by se nedal udělat bez množství ochotných lidí a partnerů, kteří naši akci podpořili.

Byli to hlavně:

Horoškola RockJoy,
Marmot,
Sterling Rope,
Singing Rock,
Czech Rescue Team CRT,
Hasiči Rescue,
SOSAN,
Lomy Mořina,
Knorr,
Ivan Mergl.



Foto © 2009 RockJoy

Bořen ke dni 12. května 2009

Ladislav Vörös, HO Bořeň

Poslední číslo v tabulce je počet dodaných nýtu na místo špatných skob nebo nýtu. Nikde jsem nic nepřidal!! To ani na Bořni nehodlám, pokud nebude něco nebezpečného.

Toto je výměna postupového jištění (vše Jižní prostor):

Střední jižní pilíř - střed	Tařice 5-	2
Střední jižní pilíř - střed	Vylomená 4	1
Ďáblova Kazatelna	Západní cesta	1
Ďáblova Kazatelna	Údolní cesta	3
Ďáblova Kazatelna	Západní hrana	1
Ďáblova Kazatelna	Koutová	2
Pravý J Amfiteátr - Levá stěna	Schody do nebe 7	5
Stěna u Pašeráka	Klystýr 5-	1
Jižní stěna	Zobácká 5+	1

Toto jsou dodané slaňovací řetězy:

(Podle tabulky nejsou dodané jen na Ďáblovce a Varhanech. Nejsou na sklade. Je tam navrtáno a zalepeno bez rezezu.)

Jižní prostor	Střední jižní pilíř - střed	Tařice
Jižní prostor	Jižní stěna - Ohnisko	Ohniskový pilíř
Jižní prostor	Ďáblovo kazatelna	Západní cesta 5-
Jižní prostor	Pravý Jižní Pilíř	Lovecká
Jižní prostor	Pravý J Amfiteátr - Pravá Stěna	Žlutý kout
Jižní prostor	Pravý J Amfiteátr - Pravá Stěna	Růže pro J.Lennona 7-
Jižní prostor	Pravý J Amfiteátr - Pravá Stěna	Trhák 7-
Jižní prostor	Pravý J Amfiteátr - Levá Stěna	Schody do nebe 7
Jižní prostor	Pravý J Amfiteátr - Levá Stěna	Řezané pivo 5-
Jižní prostor	Levý Jižní Amfiteátr	Převislá 4-
Jižní prostor	Levý Jižní Amfiteátr	Pilíř Minaretů 4+
Jižní prostor	Střední jižní pilíř	Divná 5
Jižní prostor	Jižní stěna - Ohnisko	Ruda Pivrnec 6-
Jižní prostor	Stěna u Ďáblovy Kazatelny	Invalidní
Západní prostor	Velké varhany	Spára
Jižní prostor	Jižní stěna - Střed	44% alkoholu
Jižní prostor	Kozí (JV) Pilíře	Náhorní 5+
Jižní prostor	Jižní stěna	Zobácká 5+
Jižní prostor	Střední jižní pilíř	Superdretissima 7+

Nové vrcholové knížky včetně tyčky a krabice:

Jižní prostor	Střední jižní pilíř - Střed	Lišejníková 6-
Jižní prostor	Pravý J Amfiteátr - Pravá Stěna	Růže pro J.Lennona 7-
Jižní prostor	Levý Jižní Amfiteátr	Čima 5+
Jižní prostor	Stěna u Ďáblovy Kazatelny	Invalidní
Západní prostor	Velké varhany	vrchol
Jižní prostor	Levý Jižní Pilíř	Páter noster 5
Jižní prostor	Kozí (JV) Pilíře	Všechno je jinak 6-

To je asi tak vše, co jsem v zimě stihnul.

Vadné či chybějící jištění, prosím, hlase na:

arbo@seznam.cz



Krásná Ďáblova kazatelna má nyní sedm nových jištění a jeden slaňovací řetěz.

Foto © archiv CNS

JJHS uklízel meandry Smědé

V sobotu 25. dubna 2009 uspořádal Jizersko-ještědský horský spolek (JJHS) již poněkolkáté úklid odpadků v Přírodní rezervaci Meandry Smědé na Frýdlantsku. Zhruba padesátka dobrovolníků sesbírala po obou březích 50 pytlů drobnějšího odpadu, 8 pneumatik, část ledničky, dětský kočárek, hasící přístroj a dalších „pokladů“. Akci podpořil KÚ Libereckého kraje a obec Višňová.

Lukáš Hampl za účastníky dodal:

„JJHS hodlá úklid opakovat i v příštích letech a doufá, že přibude lidí, kteří s nepotřebnými věcmi nakládají zodpovědně a ubude odpadků hromadících se v krásném prostředí přírodních meandrů řeky Smědé. Každý z nás nese za současný stav rezervace svůj díl zodpovědnosti.“



Úklid v PR Meandry Smědé – foto z letošní akce

Foto © 2009 JJHS

Upozornění pro prvovýstupce v Labáku



V nejbližší době budou spuštěny nové internetové stránky výhradně pro lokalitu Labského údolí. Na jednom místě by zde měly být soustředěny informace o nových cestách, boulderech, volných projektech, stavu fixního jištění, dočasných uzávěrah z důvodů ochrany přírody, ale také se zde dovíte, co je a co není v Labáku povoleno, jaká jsou pravidla pro provádění prvovýstupů, zodpoví vám zde vaše dotazy a mnoho dalšího.

Už nyní můžete své prvovýstupy na obou březích Labe nahlašovat prostřednictvím tohoto kontaktního emailu:

prvovystupy@gmail.com

Více v příštím čísle CAO News a na lezeckých webech.

Výlet do Osvětimi

Sugestivní fotografie a text z jednoho nelezdeckého zájezdu nám poslal **Michal Karlos Železný**:

„Všiml jsem si, že se v CAO News už párkrát objevila v různých souvislostech zmínka o druhé světové válce. Nedávno jsem se byl podívat s **Vlastou Domesem** a **Petrem Jíchou** v Osvětimi. Tu návštěvu doporučuji opravdu všem. Je to nepředstavitelný. Hodně jsem o tom četl, ale ta skutečnost se popsat nedá, to se musí vidět..

Jak řekl Stalin: Smrt jedince je tragédie, smrt milionů je statistika..“



Alespoň jedno foto - ta kolej nahání hrůzu i po 66 letech..

Foto © 2009 Michal Železný

Tábořiště na jihu Bořně

Jedno z mála míst, které i dnes na návštěvníka dýchne svou romantikou stejně, jak před mnoha lety, kdy lezení zdaleka nebylo tak populární, jako je tomu nyní. Pro mnohé lezce je to místo téměř posvátné.

Vděčí za to jednak poměrné odlehlosti, ale zejména lidem, kteří jsou schopni bez zbytečných řečí na tábořišti čas od času udělat pořádek po těch, co si po sobě uklidit nedokáží..

Zachyceno na internetu:

Láďa Vörös: „O jarním táboření jsme to tam uklízeli. V trnkách za ohništěm nehorázný bordel. Flašky, petky a jiné svinstvo. Spíš by to chtělo, na člověka, co to tam odhodí, použít klacek..“

Pepa Nestler: „JJ, tábořiště je v poho, docela to tam prokouklo. Horší to je s bordelem, kterej tam nechali lezci, táborníci? Ohniště je plný petek, lahví od chlastu a jiného svinstva. V křoví hozená karimatka. V tejdnu si vezmu baťoch a zajedu to na kole uklidit..“

Pánové, díky!



Podzimní sraz horolezců na Bořni v roce 2003. Po odchodu posledního z účastníků nezbude po nich na tábořišti ani stopa..

Foto © 2003 Zdeněk Vaishar

Kýsa & Jana mapují Středohoří

Majitel stránek prvovystup.eu **Pavel Kýsa Bechyně** a **Jana Řezníková** obchází společně různé skalní oblasti a vydávají internetové verze horolezeckých průvodců. Zdarma. Zatím jich nabízí více než padesát.

V polovině května zamířili mapovat skály v okolí Velké Veleně. Byli jsme při tom..



Nejnáročnější fáze jejich práce – skály najít a dojít k nim..



Je dobré seznámit se důvěrně s místním materiálem, správně se zorientovat a pokud možno i přelézt některé cesty.



Po chvíli oťukávání pouští i zapeklitější cesty. Jana v cestě The Fly na Malou Veleňskou věž.



Vše se pak musí řádně nafotit, každou věž či masiv raději několikrát, pomocí kompasu určit světové strany, vše zaevidovat a doma ze získaných materiálů zpracovat průvodce.

Jano a Kýso, díky!



Úvodní banner připraví návštěvníka na poněkud nezvyklé užití barev, uspořádání i celkové zpracování Kýsovo osobitých stránek..

Foto © 2009 CNs a prvovystup.eu

Konec zlaté horečky

Před 110 lety, 26. dubna 1899, lehl popelem téměř celý starý Dawson a tím také prakticky skončila tři roky trvající zlatá horečka na Klondiku.



Mnoho lidí považuje dnes velké tažení za zlatem za nejnemyslnější a nejzbytečnější masové hnutí v lidských dějinách. Na cestu se vydalo přes 100.000 mužů, žen a dětí, ale pouhých 30.000 zlatokopů dokázalo projít Aljaškou až do Dawsonu. Z těchto mužů jich jen asi 4.000 zlato opravdu našlo, jen několik set jich zbohatlo a pouze několik jedinců si bohatství dokázalo udržet.



Nekonečný proud odhodlaných mužů stoupá s těžkým nákladem do průsmyku **Chilkoot Pass** na jedné z přístupových tras ke Klondiku.

Za ty, kdo zlatou horečku na přítocích Yukonu fakticky spustili, jsou považováni **Robert Henderson**, **Skookum Jim** a **George McCormick**.



Skookum Jim

George McCormick

Robert Henderson

Co se během těch tří let na Aljašce událo, nejméně pravděpodobně popisuje **Pierre Berton** ve své knize Klondike, která vyšla i u nás v překladu **Mileny Perglerové** pod názvem Zlatá horečka.

Berton své líčení končí těmito slovy:

„Řeka Yukon se valí k severu, mohutná a nedotčená jako na začátku dějů. Vymodelovala tuto zemi a pohltila zlato.“

Podemílala strmé svahy a hloubila údolí, posouvala štěrk a ohlazovala balvany, nosila lodě. Ach ano, v jednom malém údolí schází pár tun žlutého písku, na nízkém bahňitém břehu vyrostlo a potom bezmála zmizelo jedno město. Řeky samé se nic z toho nedotklo, ani lososů, kteří vždy začátkem léta táhnou podobní stínům k pramenům toků, poslušní mlčenlivého volání života. Pár tun žlutého písku, to je toho..“



Pohled na **Klondike City** na vrcholu zlaté horečky v roce 1898..

Foto © Pierre Berton a archiv CNS

KTU vystoupí v Ostravě

Na blížícím se festivalu Colours of Ostrava vystoupí velice zajímavé trio hudebníků, ve formaci s názvem KTU. Tvoří ji slavný finský akordeonista **Kimmo Pohjonen** a dva členové kultovní kapely King Crimson - kytarista **Trey Gunn** a bubeník **Pat Mastelotto**.



KTU zleva doprava: **Pat Mastelotto**, **Kimmo Pohjonen** a **Trey Gunn**

Kimmo Pohjonen je přezdíváný akordeonový terorista. Způsob, jakým hraje na svůj nástroj je bez nadsázky šílený a na svých extravagantních vystoupeních dokázal vždy šokovat. Mistři hudebníci **Pat Mastelotto** s **Treym Gunnem** mu jsou v jeho počínání rovnocennými pomocníky.

Tuhle kapelu si prostě nemůžete nechat ujít..

Foto © kimmopohjonen.com

Uhodli jste?

Nejrychleji zareagoval na hádanku z minulého čísla **Jan Pácha** ze Spartaku Ústí nad Labem – onou „tajemnou“ novou členkou CAO Děčín se stala **Kateřina „Gloska“ Glosová**.

Gratulujeme k zajímavé výhře..



Foto © 2009 archiv CNS

Časovka do vrchu

21.4.2009

V úterý, 21. dubna 2009 proběhla jarní část cyklistických časovek do vrchu na trati Nebočady - Buková hora.

Na start se za naprosto ideálního počasí postavilo pouhých sedm závodníků. Přesto se podařilo přepsat historické tabulky - sedm let starý rekord padl o více jak minutu, když se na vrchol Bukovky přičítal **David Jeřábek** z ELTECH Teamu za neuvěřitelných 34 minut a 18 vteřin.

Pod hranici 40 minut se dostali další závodníci: Druhý **Daniel Linc** 36:52; třetí **Daniel Nosek** 37:45 a známý horolezec **Michal Rosůlek** 39:39.

Trasu časovky si projel o den dříve z důvodu odjezdu na Sardinii i **Jaroslav Dunovský** a dosáhl času 39:40, což by mu stačilo v takto tvrdé konkurenci na páté místo.

Za zmínku stojí i čas jediné ženy **Ilony Škálové**. Přestože se na startu dušovala, že vůbec nedokončí a že na ni nemáme čekat, vytvořila si vynikající osobní rekord 47:31 a porazila i klubového kolegu **Jiřího Cháru** (49:59).



Nervozita před startem. Vlevo vítěz **David Jeřábek** (34:18), v popředí rovněž vynikající **Michal Rosůlek** (39:39).

Výsledková listina

Poř.	Jméno	Oddíl	Čas
1.	David Jeřábek	ELTECH Team	0:34:18
2.	Daniel Linc	Salaba team DC	0:36:52
3.	Daniel Nosek	KUR sport	0:37:45
4.	Michal Rosůlek	KUR sport	0:39:39
5.	Martin Měkota	DC Děčín	0:45:41
6.	Ilona Škálová	CAO Děčín	0:47:31
7.	Jiří Chára	CAO Děčín	0:49:59
(5.)	Jaroslav Dunovský	CAO Děčín	0:39:40



Pod dohledem rozhodčích **Lenky Chárové** a **Adama Cháry**.

Foto © 2009 CNS

Mapa cyklostezky Děčín – Bad Schandau

Jaroslav Uher (na snímku) navrhnul, zaměřil, zpracoval a ve spolupráci s HUDY sportem vyrobil užitečné informativní mapy cyklostezky z Děčína do Bad Schandau. Parádní plán navíc obsahuje detailní kilometráž a tabulky jednotlivých tras i s uvedenými přesnými vzdálenostmi mezi jednotlivými body. Kdo potřebuje, může si snadno naplánovat trénink na kole nebo inlajnech, s potřebnou dávkou ujetých kilometrů.



Bohužel vlastní instalace na důležitých místech cyklostezky neproběhla bez problémů. Město Děčín vadí, že je tam zmínka právě o kolečkových bruslích, protože podle jejich výkladů bruslaři na stezku nesmí. Věc je v jednání, snad se vše vyjasní a cedule se budou moci opět vrátit na svá místa.



Každopádně **Jardovi Uhrovi** patří za pěkný kus poctivé práce veliký dík!



Mapa dolnožlebské cyklostezky. Stáhnout si ji můžete na adrese www.hudy.cz/mapy

Mapa © 2009 Jaroslav Uher

Petrohradské PADání 2009

O víkendu 24. až 26. dubna 2009 proběhl další ročník oblíbené boulderové akce.

Ten letošní se nesl ve znamení rekordní účasti, parádních boulderů, slušného počasí, skvělých lidí a obdivuhodné organizační zdatnosti **Petra Resche**, který má na hladkém průběhu takto obrovské akce lví podíl.

Mezi 332 závodníky byla zhruba stovka lezců z ciziny.



Tři nejlepší ženy:

1. **Katka Fickuliaková** (SK) 840 bodů
2. **Layla Mammi** (D) 610 bodů
3. **Aleksandra Balakireva** (RUS) 580 bodů

Tři nejlepší muži:

1. **Rostislav Štefánek** 2950 bodů
2. **Adam Ondra** 2690 bodů
3. **Martin Spilka** 2230 bodů



Petrohradská klasika – nekonečný had pochodujících boulderů



Pavel Pavouk Černý bojuje v Magickém oku..



Obsazeno..

CAO inline CUP 2009

Kdo se zúčastnil PADání a chtěl stihnout i CAO inline CUP 2009, měl víkend celkem nadupaný, protože historicky první klání lezců na kolečkových bruslích se konalo hned v neděli 26. dubna 2009 se startem v 9 hodin.

Časovka jednotlivců proběhla na trase Dolní Žleb - Krippen a zpět v slunečném, ale nepříjemně větrném počasí. Na start se postavilo pouhých 15 závodníků. Slabší účast právě zavinil na akce bohatý víkend.

Na bruslaře tedy čekal 21,8 km dlouhý úsek cyklostezky s otočkou v německém Krippenu.

Nejrychleji trasu projel **Radan Pazderka** ze stáje Maraton DC, za pouhých 52:38 minut. Druhý dojel **Vít Lakomý** (O2 - 54:27), třetí **Martin Měkota** (57:17). Nikdo další se pod hodinu silným protivětremp neprobil.

Z dvou startujících žen byla rychlejší **Hana Holešová** (1:06:39), před **Janou Domesovou** (1:35:30).

Z tandemů (závodník + kočárek) zajel rychleji **Milan Šafařík s Cyrilkem** (1:17:39), druží byli **Pavel Randák s Diankou** (1:21:46) - ti po cestě stihli i fotit spolubojovníky..

Smůlu měli **Vlasta Domes**, kterému se porouchaly fungl nové brusle a **Adam Chára**, který je na trati rozlomil úplně..

Velký dík za hladký průběh patří všem rozhodčím, časoměřičům, fotografům a dalším pomocníkům s organizací.



Zakončení proběhlo v restauraci U Kosti. Kromě chlazeného piva se podával i domácí štrúdl..

Poř.	Jméno	Oddíl	Čas
1.	Pazderka Radan	Maraton Dc	0:52:38
2.	Lakomý Vít	O2	0:54:27
3.	Měkota Martin	Panelák Starák	0:57:17
4.	Kučera Martin	CAO Děčín	1:02:07
5.	Kučera Petr	CAO Děčín	1:04:04
6.	Jordák Jan	CAO Děčín	1:04:35
7.	Holešová Hana	KUR sport	1:06:39
8.	Bajak Kryštof	Malá Veleň	1:07:35
9.	Uher Jaroslav	CAO Děčín	1:09:37
10.	Chára Jiří	CAO Děčín	1:13:51
11.	Šafařík Milan + 1	CAO Děčín	1:17:39
12.	Pavel Randák +1	CAO Děčín	1:21:46
13.	Domes Vlastimil	CAO Děčín	1:35:30
14.	Domesová Jana	CAO Děčín	1:35:30
15.	Chára Adam	CAO Děčín	<i>nedokončil</i>

Na Mrzáka (nečestně a nesportovně)



Trochu zvláštní příběh. V sobotu 16. května uplynulo 100 let od prvovýstupu na Mrzáka v Ostrově. Dnes „hvězdičkovou“ Starou cestou, klasifikace V, vystoupili tehdy jako první **Karl Ullrich, H.Irmscher** a **K.Ullrich**.

O sto let později se skupina lezců v Kempu pod Císařem domluvila, že si výstup vzájemně „neukradnou“ a že počkají do rána, aby si ho i náležitě společně užili.

Padla ale tma, čtyři z nich se tajně z kempu vytratilí a ostatním jubilejní výstup tak nějak vcelku docela trochu nepěkně „vyfoukli“..

Oněmi úspěšnými lezci byli **Karel Kratschmer, Jakub Vorel, Tomáš Bajak** a **Ondřej Fér**..

Foto © 2005 *Sponge*

Zákaz používání mg v Dubských skalách

V sobotu 18. dubna 2009 proběhla v Sokolovně ve Mšeně schůze OVK Dubské skály, ve složení **Otto Cihelna st., Oto Cihelna ml., Jiří Guttenberg, Jiří Hnilica, Vojtěch Král, Josef Kunzo, Luboš Martínek, J. Heininger, Radek Mikuláš, Vladislav Strnad** a **Jaroslav Šťastný**.

Jedním z bodů jednání bylo vyslovení nesouhlasu s používáním magnézia při lezení v Dubských skalách:

„Z hlediska horolezeckého bylo jednomyslně odhlasováno, že OVK nesouhlasí s používáním magnézia v celém regionu Dubských skal (tedy ani v částech ležících mimo CHKO) a jeho používání ZAKAZUJE. O případné výjimky z tohoto zákazu necht' zažádají ti, kterým by zákaz vadil, ať navrhnu důvody a místa, kde by mělo být povoleno.“



Prosíme tedy všechny lezce o dodržování přijatého zákazu!! Děkujeme.

Redakce **CAO News**

Znáš dobře Děčín?

Horolezecký oddíl Boletice pořádá již třetí cylisticko-orientační test znalostí města Děčína a okolí. Start testu bude v úterý 26. května 2009 v restauraci Kocanda na Starém městě od 15:30 hod. Nutný je digitální fotoaparát (příp. mobilní telefon) s 10ti volnými snímky.



Dotazy a přihlášky na eda.puncman@seznam.cz nebo na tel.: 605 964 673, případně před startem (jen do množství vakantů).

Na Tvoji účast, případně Tvých přátel, se těší **Eda Puncman**.

Obrázek © *garp-hk.cz*

Prevence v NP České Švýcarsko

Hřensko – na základě požadavku vedení Správy Národního parku České Švýcarsko byla ve dnech 8. - 10. května 2009 provedena součinnostní akce, kde cizinecká policie spolupracovala se strážci přírody.



Akce se na základě zúčastnilo 12 cizineckých policistů, 4 psodvi a tiskový mluvčí. Společné hlídky měly za úkol během tří dnů prozkoumat celý NP a analyzovat krizová místa před letní sezónou, ověřit zákazové značky, dodržování provozního řádu, informovat zahraniční rekreanty a zabránit ničení lesních cest motorkáři.

Podle mapy byly hlídky nasměrovány do terénu, aby komunikovaly s místními občany a zajistily veřejný pořádek v místech, kde ticho léčí. Kdo nebyl nikdy na místě, neumí si představit náročnost terénu. Tři dny většinou pěšky od 11.00 do 21.00 hod prokazovali cizinečtí policisté dobrou fyzickou přípravu. Únavu přehlasovala spokojenost. Letní sezóna je připravena.

Převzato ze stránek www.policie.cz

Vernisáž výstavy DESÍTKA

obrazy, fotografie, keramika a performance

Zveme Vás na vernisáž výstavy DESÍTKA, která se koná v sobotu 13. 6. v Adršpachu, v kalíně (bývalá samoobsluha blízko hospody pěňáka). Začátek 18.00. Rádi Vás uvidíme!

Jiřík Pleticha	Sela Křiváková	Karolína Gemperská	Lenka Doležalová	Zuzka Rejzmannová
Jirka Křivánek	Pavel Rosta	Pavel Homolka	Jana Lucas	Matěj Janák

DESÍTKA

Zveme Vás na vernisáž výstavy **DESÍTKA**, která se bude konat v sobotu 13.6. v Adršpachu, v Kalíně (bývalá samoobsluha, blízko hospody U Pěňáka).

Začátek v 18:00 hod.

Rádi Vás uvidíme!

Za vystavující zve

Jan Pleticha



Foto © 2009 *Jan Pleticha*

Nu, a ještě něco pro Jonáše :o)



Vybrali kamarádi z klubu :o)

VÝROČÍ

KVĚTEN 2009

- 2.5. Milan Drásta, CAO Děčín
6.5. Miroslav Cach, HK Sokol Bělá
4.5. Pavel Hobulák Kala, Česká Lípa
9.5. Pavla SpiningBarbie Kudrhaltová, CAO Děčín
13.5. Jan Masár, CAO Děčín
13.5. Barbora Vechová, CAO Děčín
14.5. Petr Vitásek Viták, HO Český Ráj
17.5. Jiří Houba Chára, CAO Děčín
18.5. Michal Hřčka, CAO Děčín
19.5. Jitka Vrtule Červená, CAO Děčín
23.5. Miroslav Mišík, CAO Děčín
28.5. Milan Myšák Myšík, KUR sport
30.5. Jan Švihnos, CAO Děčín

Všem oslavencům blahopřejeme a přejeme vše nejlepší...
-iš-

ČEKÁ NÁS...

KALENDÁŘ HOROLEZECKÝCH A SPORTOVNÍCH AKCÍ

Není důležité vyhrát
ale zúčastnit se...

- MTB Bohemie**, Nový Bor, Peklo severu-veřejný závod, Roman Horký tel. 604559787, www.bikebase.cz
Bezmezná Mezná, hudební festival country a folkové muziky Bezmezná, místo Rabštejn u České Kamenice
- 26.5. **Poznávací MTBO** – na Kocandě 15.30, digi foťák sebou, info Eda Puncman tel. 605964673
5. - 7.6. **Sraz horolezců v Roklicí** - lezení + posezení
Triatlon XC (terénní), hobby závod, Sloup v Čechách, www.sportem.info
Časovka Jedlová, horská MTB, Jiřetín pod Jedlovou, Peklo severu – veřejný závod, kontakt Roman Horký, tel. 604559787, www.bikebase.cz
Zabílkův sraz, lezení + posezení HK DC, místo Pravý břeh Labáku, bivak u Vojtěcha
Běh 1. míle (1609,34 m), DC běžecký pohár, místo atletický stadion DC, Josef Vlč, tel. 412528544, bezeckypohar.wz.cz
- 21.6. **Skandinávský Silvestr**, od 18 hod. ve Žlebu u Kostí, kulichy a rukavice s sebou – bude zima
Sedmistovky, závod HK Varnsdorf, místo Lužické hory, kontakt Karel Hofman, tel. 776277294, ka.hofman@tiscali.cz
Triatlon Doksy (0,5-30-5), závod - hobby triatlon, Doksy, Jaroslav Novák, tel. 602160778, jaroslav.novak@sendme.cz

V příštím čísle CAO News

V záloze stále máme deníky Rudy Zabílků
Přehled zabíjáčkových věží a cest
První část „hlášek“ ve vrcholových knihách
Další seznam nových cest
Nebudou chybět pravidelné rubriky
a samozřejmě mnoho dalšího...

Nezapomeň!

Příští číslo CAO News vychází již 22.6.2009!

CAO News

Horolezecký časopis severočeského regionu

Telegraficky:

- Nechodí kolem horké kaše - Petr Špek Slanina. Jeden víkend mu v Ostrově Karel Bělina řekne o dvou možnostech prvovýstupů na Věž u cesty, další víkend jsou hotové..
- Telegram z Turnova: Tak zase jen krátce - v neděli jsme se vrátili z Paklenice, kde jsme byli od středy. Počasí super, málo lezců, žádné fronty na cesty. Účastníci zájezdu: **Sadílek Roman** s manželkou, **Vlk Marian** s manželkou, **Vlček Petr** s přítelkyní a **Šindler Honza**. Soustředili jsme se spíše na delší cesty. Vlček vylezl na Debeli Kuk cestu Sedmi kontinent 7b+, já na rozhybání lehčí Zgrešení 5b. Na Aniču Kuk jsme lezli cestu Ljubljanski 6a+, s Vlčkem super cestu Klin 6c+ a ještě pár cest kratších. Fotky nemám, už jsem tam byl po čtvrté.. Na Cyrila a Metoděje budeme v Ostrově. **Roman Sadílek**.
- Dvě obtížné cesty dokončil 14.5.2009 na pravém břehu Labe **Rost'a Štefánek**. Divoký srdce Xla na Zajíce a Respect 8a+ na Horní Jeskynní věž.
- Těsně po uzavěrci tohoto čísla proběhlo v Děčíně Starém městě jednání **Oblastní vrcholové komise** Labské pískovce. Schůze se vzhledem k její závažnosti zúčastnila i silně zastoupená lezecká veřejnost. Mnohé problémy si obě strany vzájemně vyjasnily a zatím se zdá, že by to mohl být začátek oboustranně lepší informovanosti i spolupráce. Více v příštím čísle CAO News..

Heslo na tento měsíc:

CAO News regeneruje!



Šťastné návraty přeje za celou redakci CAO News

Jiří Houba Chára

UPOZORNĚNÍ

PRO ČLENY CAO DĚČÍN

ČLENSKÁ SCHŮZE PROBĚHNE VE STŘEDU 3. ČERVNA 2009
V RESTAURACI NA KOCANDĚ.

NA PROGRAMU BUDE:

LEZENÍ, LEZENÍ A ZASE LEZENÍ..

TĚŠÍM SE NA SETKÁNÍ S VÁMI!